

STANDARD KSZTAŁCENIA DLA KIERUNKU STUDIÓW: WETERYNARIA

(program kształcenia zatwierdzony uchwałą Rady Wydziału nr 67/2012 dnia 24.04.2012 r., uwzględniający zmiany w planie studiów wprowadzone uchwałą Rady Wydziału nr 145/2012 z dnia 25.09.2012 r. oraz uchwałą Rady Wydziału nr 115/2013 z dnia 25.06.2013 r.)

Program kształcenia obowiązujący dla cyklu kształcenia rozpoczętego w roku akademickim
2012/2013

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Ogólna charakterystyka prowadzonych studiów - kierunek „weterynaria”:

- profil kształcenia: *ogólnoakademicki*
- poziom kształcenia: *jednolite studia magisterskie*
- formy kształcenia: *studia stacjonarne i niestacjonarne*
- język, w którym jest prowadzone kształcenie: *polski, angielski*
- tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta: *lekarz weterynarii*
- obszar kształcenia: *nauki rolnicze, leśne i weterynaryjne*
- dziedzina i dyscyplin naukowa: *nauki weterynaryjne*

Koncepcja kształcenia:

Podstawę programową studiów stanowi standard kształcenia określony Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury (Dz. U. Nr 207, poz. 1233). To rozporządzenie dokonuje wdrożenia przepisów dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 roku w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych.

Koncepcja kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej nawiązuje do misji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu oraz do misji i strategii Wydziału. W misji Uczelni i Wydziału zawarta jest m.in. deklaracja, iż „misją naszą jest nieustanne pogłębianie i staranne przekazywanie współczesnej wiedzy i umiejętności niezbędnych do dobrego wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Uniwersytet Przyrodniczy przygotowuje przyszłe elity społeczne – ludzi świątłych, o rozległych horyzontach, świadomych swych przekonań”.

Zawód lekarza weterynarii jest zawodem zaufania publicznego, wymagającym zapewnienia i zachowania wysokich norm etycznych. Nauczyciele akademicki wzbogacają swoją wiedzę poprzez zdobywanie i realizację projektów badawczych krajowych i zagranicznych, podczas odbywania staży naukowych w kraju i za granicą, uczestnictwo w wymianie myśli naukowej. Umiejętności praktyczne zdobywają specjalizacje krajowe w ramach podyplomowych studiów specjalizacyjnych dla lekarzy weterynarii, prowadząc praktykę lekarsko – weterynaryjną w laboratoriach i zakładach leczniczych dla zwierząt, przede wszystkim klinikach Wydziału Medycyny Weterynaryjnej jak również w ramach prywatnej praktyki lekarsko - weterynaryjnej.

Koncepcja kształcenia na kierunku „weterynaria” zgodna jest z wymogami określonymi w ustawie o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, ustawie o inspekcji weterynaryjnej oraz w prawie Unii Europejskiej (dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).

Student podczas studiów uzyskuje wiedzę z przedmiotów grupy treści ogólnych i podstawowych, co odpowiada ogólnemu profilowi tychże studiów, a następnie z grupy treści kierunkowych. Student odbywa również obowiązkowe praktyki oraz staże kliniczne, dzięki którym nabywa umiejętności praktyczne w zakresie wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Prowadzenie kształcenia gatunkowego, staże kliniczne oraz możliwość wyboru przedmiotów z grupy przedmiotów fakultatywnych pozwala na sprecyzowanie i ukierunkowanie zdobywanej wiedzy i umiejętności pod kątem przyszłego praktycznego wykonywania zawodu. Gruntowne przygotowanie teoretyczne w dziedzinie nauk weterynaryjnych podczas czterech pierwszych lat studiów daje podstawę do szkolenia praktycznego na końcowych latach studiów. Specjalizacja zawodowa może być kontynuowana na studiach doktoranckich i studiach specjalizacyjnych dla lekarzy weterynarii.

Ogólna koncepcja kształcenia na kierunku „weterynaria” oparta została również na wytycznych organizacji międzynarodowych *Veterinary Network of European Student and Staff Transfer - VetNest* oraz *European Association of Establishments for Veterinary Education (E.A.E.V.E.)*. Ostateczna wersja została wypracowana i zaakceptowana przez „Konfederację Wydziałów Weterynaryjnych w Polsce”, a następnie przedstawiona Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Współpraca i wymiana studentów oraz pracowników z krajowymi i zagranicznymi wydziałami weterynarii poprzez umowy dwustronne, członkostwo w VetNest oraz E.A.E.V.E. istotnie rozszerza horyzonty naszego kształcenia i otwiera naszym absolwentom drogi do międzynarodowego rynku pracy.

W procesie kształtowania koncepcji kształcenia uczestniczą przedstawiciele studentów (samorząd), absolwentów, samorządu zawodowego (Izba Lekarsko - Weterynaryjna) oraz przedstawiciele nauczycieli akademickich wszystkich wydziałów weterynaryjnych w Polsce poprzez udział w komisjach wydziałowych, kolegiach dziekańskich i Radach Wydziału

Standard kształcenia:

Standard określony Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury (Dz. U. Nr 207, poz. 1233).

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Jednolite studia magisterskie na kierunku studiów weterynaria trwają **11 semestrów**. Liczba godzin zajęć i praktyk wynosi **5130**. Liczba punktów ECTS - **330**.

2. Kształcenie na kierunku studiów weterynaria obejmuje treści z zakresu:

a) przedmiotów podstawowych (fizyka, chemia, biologia, matematyka stosowana w naukach biologicznych),

b) przedmiotów szczegółowych obejmujących następujące obszary:

- nauki podstawowe (anatomia z histologią i embriologią, fizjologia, biochemia, genetyka, farmakologia, farmacja, toksykologia, mikrobiologia, immunologia, epidemiologia, etyka zawodowa),
- nauki kliniczne (położnictwo, patologia z anatomią patologiczną, parazytologia, chirurgia ogólna z anestezjologią, diagnostyka laboratoryjna i kliniczna, zajęcia kliniczne dotyczące chorób wewnętrznych, zakaźnych, chirurgii i rozrodu zwierząt domowych, chorób drobiu i innych zwierząt, profilaktyka, radiologia, rozród i zaburzenia rozrodu, państwowa służba weterynaryjna i ochrona zdrowia publicznego, ustawodawstwo weterynaryjne i medycyna sądowa, postępowanie terapeutyczne, propedeutyka),
- produkcja zwierzęca (technologie w produkcji zwierzęcej, żywienie zwierząt, agronomia, ekonomika rolnictwa, chów i hodowla zwierząt, higiena weterynaryjna, etologia i ochrona zwierząt),
- higiena żywności (inspekcja i kontrola środków żywienia zwierząt oraz środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, higiena i technologia żywności, kształcenie praktyczne, w tym w ubojniach i zakładach przetwórczych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego),

c) przedmiotów dodatkowych:

- języka łacińskiego, języka obcego nowożytnego i przedmiotów humanistycznych,
- podstaw informatyki,
- wychowania fizycznego.

Nauczanie jednego lub kilku z tych przedmiotów w obrębie każdego obszaru może się odbywać w ramach lub w związku z innymi przedmiotami.

d) przedmiotów fakultatywnych:

- z przedmiotów podstawowych,
- z przedmiotów klinicznych,
- z przedmiotów z zakresu higieny żywności,
- z przedmiotów z zakresu produkcji zwierzęcej.

II. RAMOWE TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. GRUPY TREŚCI KSZTAŁCENIA, LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ LICZBA PUNKTÓW ECTS

TREŚCI KSZTAŁCENIA	Godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH – PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE	1425	109
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH – PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE	2380	148
C. GRUPA TREŚCI DODATKOWYCH – PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE	315	16
D. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH I KIERUNKOWYCH - PRZEDMIOTY FAKULTATYWNE	150	22
Razem	4270	295

2. SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ LICZBA PUNKTÓW ECTS

TREŚCI KSZTAŁCENIA	Godziny WMW (standard MNiSW)	ECTS WMW (standard MNiSW)
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH Treści kształcenia w zakresie:	1425 (1185)	109 (87)
1. Biologii	45 (30)	2
2. Biologii komórki	30 (30)	3
3. Biochemii	150 (120)	14
4. Biofizyki	30 (30)	3
5. Chemii	45 (30)	3
6. Histologii i embriologii	105 (90)	8
7. Anatomii zwierząt	195 (150)	16
8. Anatomii topograficznej	45 (45)	3
9. Fizjologii zwierząt	150 (120)	13
10. Mikrobiologii	135 (105)	10
11. Immunologii	45 (45)	4
12. Genetyki ogólnej i weterynaryjnej	30 (30)	2
13. Epidemiologii weterynaryjnej	30 (30)	2
14. Patofizjologii	105 (90)	8
15. Farmakologii weterynaryjnej	120 (105)	8
16. Farmacji	15 (15)	1
17. Toksykologii	60 (45)	3
18. Ochrony środowiska	30 (30)	2
19. Biostatystyki i metod dokumentacji	30 (30)	2
20. Weterynarii sądowej	30 (15)	2

B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH Treści kształcenia w zakresie:	2380 (1785)	148 (130)
1. Agronomii	15 (15)	1
2. Chowu i hodowli zwierząt	45 (45)	5
3. Technologii w produkcji zwierzęcej	30 (30)	2
4. Żywienia zwierząt i paszoznawstwa	75 (60)	5
5. Dietetyki	30 (15)	1
6. Etologii, dobrostanu i ochrony zwierząt	30 (30)	3
7. Prewencji weterynaryjnej	90 (75)	4
8. Ekonomii weterynaryjnej	15 (15)	1
9. Diagnostyki obrazowej	60 (45)	3
10. Diagnostyki klinicznej i laboratoryjnej	120 (75)	7
11. Patomorfologii	180 (150)	12
12. Chirurgii ogólnej i anestezjologii	45 (45)	3
13. Parazytologii i inwazjologii	105 (90)	7
14. Chorób psów i kotów	260 (210)	12
15. Chorób koni	210 (165)	14
16. Chorób zwierząt gospodarskich	265 (225)	18
17. Andrologii i unasienniania	45 (30)	2
18. Chorób ptaków	90 (90)	5
19. Chorób zwierząt futerkowych	25 (15)	2
20. Chorób ryb	25 (15)	2
21. Chorób owadów użytkowych	30 (15)	2
22. Higieny zwierząt rzeźnych i mięsa	115 (90)	8
23. Higieny produktów pochodzenia zwierzęcego	135 (90)	6

24. Higieny mleka	45 (30)	2
25. Zoonoz	15 (15)	1
26. Higieny środków żywienia zwierząt	30 (30)	2
27. Ochrony zdrowia publicznego w stanach zagrożeń	30 (30)	2
28. Administracji i ustawodawstwa weterynaryjnego	30 (30)	2
29. Historii weterynarii i deontologii	15 (15)	1
30. Ekologii zwierząt łownych	15 (brak)	1
31. Higieny zwierząt	30 (brak)	2
32. Prawa sanitarno - żywnościowego	30 (brak)	3
33. Immunologii klinicznej	30 (brak)	2
34. Bezpieczeństwa pasz	30 (brak)	2
35. Marketingu w praktyce weterynaryjnej	15 (brak)	1
36. Analityki laboratoryjnej	25 (brak)	2
C. GRUPA TREŚCI DODATKOWYCH Treści kształcenia w zakresie:	315	16
1. Języka łacińskiego	30	2
2. Języka nowożytnego (poziom B2)	120	5
3. Nauk humanistycznych	45	3
4. Nauk humanistycznych - Etyki zawodowej lekarza weterynarii	15	1
5. Ochrony własności intelektualnej, BHP, ergonomii	15	1
6. Technologii informacyjnych	30	2
7. Wychowania fizycznego	60	2
D. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH I KIERUNKOWYCH - PRZEDMIOTY FAKULTATYWNE	150	22
RAZEM TREŚCI KSZTAŁCENIA A+B+C+D	4270 (2970)	295 (217)

3. STAŻE KLINICZNE

Ostatnie dwa semestry studiów są ukierunkowane na kształcenie praktyczne, realizowane w ramach staży klinicznych pod nadzorem nauczyciela akademickiego.

Rodzaj stażu	Godziny WMW (standard)	ECTS WMW (standard)
Choroby ptaków	30 (30)	2 (2)
Choroby zwierząt gospodarskich	90 (90)	6 (6)
Choroby psów i kotów	90 (90)	6 (6)
Choroby koni	90 (90)	6 (6)
razem	300 (300)	20 (20)

4. PRAKTYKI

Praktyki obejmują swym zakresem poznanie praktycznych aspektów postępowania lekarsko-weterynaryjnego na fermach produkcji zwierzęcej, w zakładach leczniczych dla zwierząt, rzeźniach oraz zakładach przetwórstwa produktów pochodzenia zwierzęcego i produkcji środków żywienia zwierząt, a także w zakresie unasienniania zwierząt.

Rodzaj praktyki	Okres realizacji	Czas trwania		ECTS
		tygodnie	godziny	
Praktyka hodowlana	po 4 semestrze	2	80	1
Praktyka kliniczna	po 8 semestrze	4	160	5
Praktyka w inspekcji weterynaryjnej	po 8 semestrze	2	80	2
Praktyka kliniczna	po 10 semestrze	4	160	5
Praktyka w inspekcji weterynaryjnej	po 10 semestrze	2	80	2
Razem praktyki		14	560	15

Zasady i formę odbywania praktyk ustalone przez Radę Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, uregulowane regulaminami odbywania praktyk, organizowane i kontrolowane przez pełnomocników dziekana ds. praktyk.

IV. ZASADNICZE CELE KSZTAŁCENIA

1. Przekazanie wiedzy niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, dotyczącej:

- struktury i funkcjonowania organizmów zwierzęcych,
- chowu i hodowli zwierząt,
- istoty czynników chorobotwórczych i patogenezы chorób,
- działania i zasad stosowania leków,
- diagnostyki i terapii chorób zakaźnych i niezakaźnych,
- stosowanych technik chirurgicznych,
- weterynaryjnych aspektów ochrony zdrowia konsumenta według zasady „od pola do stołu” (from stable to table),
- uregulowań prawnych związanych z wykonywaniem tego zawodu.

2. Zdobyć umiejętności praktycznego stosowania nabytej wiedzy.
3. Przygotowanie absolwenta do pracy samodzielnej i w zespole, komunikacji z właścicielami zwierząt, formułowania opinii oraz prowadzenia odpowiedniej dokumentacji.
4. Wykształcenie poczucia odpowiedzialności za innych członków zespołu, w tym podwładnych, oraz za pacjentów.
5. Nabycie nawyku i poczucia konieczności ustawicznego kształcenia i korzystania z umiejętności doświadczonych lekarzy weterynarii.

V. OGÓLNE EFEKTY KSZTAŁCENIA

1. Zakończenie kształcenia w zakresie przedmiotów podstawowych: fizyki, chemii, biologii i matematyki stosowanej w naukach biologicznych daje studentowi przygotowanie do wykorzystania nabytej wiedzy przy rozwiązywaniu problemów występujących w procesie dalszej nauki.

2. Po zakończeniu kształcenia w zakresie przedmiotów szczegółowych z obszarów:

1) nauk podstawowych: anatomia (z histologią i embriologią), fizjologia, biochemia, genetyka, farmakologia, farmacja, toksykologia, mikrobiologia, immunologia, epidemiologia i etyka zawodowa — student opisuje i interpretuje podstawowe zasady i mechanizmy leżące u podstaw zdrowia zwierząt, chorób i terapii, od poziomu komórki przez narząd i od zwierzęcia do całej populacji zwierząt, a także wykazuje się wiedzą z zakresu prawidłowej struktury i funkcji, mechanizmów regulujących homeostazę, zmian patofizjologicznych w narządach i układach oraz mechanizmów biologicznych i farmakologicznych umożliwiających powrót do zdrowia, a także z zakresu biologii czynników zakaźnych powodujących choroby przenoszone między zwierzętami oraz antropozoonozę, z uwzględnieniem mechanizmów przenoszenia choroby oraz mechanizmów obronnych makroorganizmu;

2) nauk klinicznych: położnictwo, patologia (z anatomią patologiczną), parazytologia, chirurgia ogólna z anestezjologią, zajęcia kliniczne dotyczące chorób wewnętrznych, zakaźnych, chirurgii i rozrodu zwierząt domowych, chorób drobiu i innych zwierząt, profilaktyka, radiologia, rozród i zaburzenia rozrodu, państwowa służba weterynaryjna i ochrona zdrowia publicznego, ustawodawstwo weterynaryjne i medycyna sądowa, postępowanie terapeutyczne i propedeutyka — student wykazuje się wiedzą i umiejętnościami niezbędnymi do: przeprowadzania klinicznego badania pacjentów zgodnie z planem badania klinicznego, wnikliwej analizy objawów klinicznych i zmian anatomopatologicznych, zbierania, analizy i właściwej interpretacji danych klinicznych oraz wyników badań laboratoryjnych i dodatkowych, formułowania rozpoznania, z uwzględnieniem diagnostyki różnicowej, podejmowania czynności terapeutycznych lub profilaktycznych, monitorowania stanu zdrowia stada w hodowli wielkotowarowej, podejmowania właściwych działań w przypadku stwierdzenia choroby podlegającej obowiązkowi zgłaszania;

3) produkcji zwierzęcej: technologie w produkcji zwierzęcej, żywienie zwierząt, agronomia, ekonomika rolnictwa, chów i hodowla zwierząt, higiena weterynaryjna, etologia i ochrona zwierząt — student wykazuje się wiedzą z zakresu chowu i hodowli zwierząt, z uwzględnieniem zasad żywienia zwierząt, zasad zachowania ich dobrostanu oraz zasad

ekonomiki produkcji, zna sposoby zagospodarowywania i utylizacji produktów ubocznych i odpadów związanych z produkcją zwierzęcą;

4) higieny żywności: inspekcja i kontrola środków żywienia zwierząt oraz środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, higiena i technologia żywności, kształcenie praktyczne (w tym w ubojniach i zakładach przetwórczych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego) — student: rozumie zasady ochrony zdrowia konsumenta, posiada umiejętność właściwego nadzoru nad produkcją środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, zna normy, zasady i uwarunkowania technologii produkcji i utrzymania higieny procesu technologicznego oraz potrafi dokonywać interpretacji aktów prawnych regulujących właściwy nadzór weterynaryjny, potrafi przeprowadzać badania przed- i poubojowe oraz stosować systemy kontroli zgodne z procedurami HACCP (*Hazard Analysis and Critical Control Points*) — Systemu Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli; umiejętności te wymagają zaawansowanej, specjalistycznej wiedzy z zakresu patologii, mikrobiologii, parazytologii, farmakologii, toksykologii i epidemiologii.

3. Po zakończeniu kształcenia w zakresie przedmiotów dodatkowych:

1) języka łacińskiego, języka obcego nowożytnego i przedmiotów humanistycznych — student potrafi umiejętnie biernie i czynnie posługiwać się lekarską nomenklaturą łacińską w stopniu niezbędnym do rozumienia i opisywania czynności lekarskich, stanu zdrowia zwierząt, chorób oraz stanów i zmian patologicznych oraz ma opanowaną bierną i czynną znajomość nowożytnego języka obcego w stopniu pozwalającym na komunikację i konsultacje na zaawansowanym poziomie z lekarzami weterynarii i innymi specjalistami z dyscyplin pokrewnych, w tym specjalistami z zagranicy;

2) podstaw informatyki — student zna i potrafi używać systemów informatycznych stosowanych do obsługi lecznicy, stada oraz do analizy sytuacji epizootycznej;

3) wychowania fizycznego — student posiada niezbędną sprawność fizyczną konieczną do pracy z niektórymi gatunkami zwierząt.

VI. SZCZEGÓŁOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA

1. W zakresie wiedzy student po zakończeniu kształcenia z zakresu przedmiotów szczegółowych w obszarze:

1) nauk podstawowych:

a) zna i opisuje prawidłowe struktury organizmu zwierzęcego: komórek, tkanek, narządów i układów,

b) zna budowę, opisuje i wyjaśnia funkcje poszczególnych układów organizmu zwierzęcego (oddechowego, pokarmowego, krążenia, wydalniczego, nerwowego, ruchu, rozrodczego, hormonalnego, immunologicznego) oraz skóry,

c) opisuje i interpretuje rozwój narządów i całego organizmu w relacji do organizmu dorosłego,

d) opisuje i wyjaśnia procesy metaboliczne na poziomie molekularnym, komórkowym, narządowym i ustrojowym,

e) opisuje i wyjaśnia zjawiska homeostazy, regulacji neurohormonalnej, reprodukcji, starzenia się i śmierci,

- f) opisuje, wyjaśnia i interpretuje zasady i mechanizmy leżące u podstaw zdrowia zwierząt, powstawania chorób i ich terapii — od poziomu komórki, przez narząd, zwierzę, stado zwierząt do całej populacji zwierząt,
- g) zna i interpretuje zmiany patofizjologiczne w narządach i układach oraz mechanizmy biologiczne (w tym immunologiczne) i farmakologiczne umożliwiające powrót do zdrowia,
- h) identyfikuje i opisuje biologię czynników zakaźnych wywołujących choroby przenoszone między zwierzętami oraz antropozoonozy, z uwzględnieniem mechanizmów przenoszenia choroby oraz mechanizmów obronnych organizmu,
- i) definiuje i opisuje zasady i procesy dziedziczenia, rozpoznaje zaburzenia genetyczne i zna podstawy inżynierii genetycznej,
- j) definiuje i opisuje mechanizmy działania określonych grup leków, ich losy w ustroju i wzajemne interakcje,
- k) stosuje antybiotykoterapię,
- l) zapisuje leki na recepcie,
- m) posługuje się polską i łacińską nomenklaturą medyczną,
- n) posługuje się językiem obcym nowożytnym w stopniu umożliwiającym komunikację ze specjalistami w obszarze nauk weterynaryjnych i pokrewnych oraz korzysta z obcojęzycznych materiałów źródłowych;

2) nauk klinicznych:

- a) opisuje, wyjaśnia i interpretuje zaburzenia na poziomie komórki, tkanki, narządu, układu i organizmu w przebiegu choroby,
- b) opisuje, wyjaśnia i interpretuje mechanizmy patologii narządowych i ustrojowych,
- c) opisuje i interpretuje przyczyny i objawy, opisuje i interpretuje zmiany anatomopatologiczne, stosuje zasady leczenia i zapobiegania w poszczególnych jednostkach chorobowych,
- d) wdraża zasady postępowania diagnostycznego (z uwzględnieniem diagnostyki różnicowej) i terapeutycznego,
- e) przeprowadza badanie kliniczne pacjenta oraz monitoruje stan zdrowia zwierząt w hodowli wielkotowarowej,
- f) stosuje właściwy tryb postępowania w przypadku stwierdzenia chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania,
- g) zbiera, analizuje i właściwie interpretuje dane kliniczne oraz wyniki badań laboratoryjnych i dodatkowych,
- h) wskazuje i interpretuje właściwe przepisy prawa, zna zasady wydawania orzeczeń i sporządza opinie na potrzeby sądów, organów administracji państwowej, samorządowej i zawodowej,
- i) zna zasady funkcjonowania państwowej służby weterynaryjnej, także w aspekcie ochrony zdrowia publicznego;

3) produkcji zwierzęcej:

- a) opisuje rasy w obrębie gatunków zwierząt i wyjaśnia zasady chowu i hodowli zwierząt,
 - b) opisuje założenia doboru zwierząt do kojarzeń, metody rozmnażania i selekcji zwierząt,
 - c) opisuje zasady żywienia zwierząt (z uwzględnieniem różnic gatunkowych), układu i analizuje dawki pokarmowe,
 - d) opisuje i ocenia warunki zapewniające dobrostan zwierząt,
 - e) opisuje i interpretuje zasady ekonomiki produkcji,
 - f) opisuje warunki właściwego zagospodarowywania i utylizacji produktów ubocznych i odpadów związanych z produkcją zwierzęcą;
- 4) higieny żywności:

- a) opisuje i interpretuje zasady ochrony zdrowia konsumenta przez właściwy nadzór nad produkcją środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego,
- b) opisuje, interpretuje i ocenia warunki higieny i technologii produkcji oraz bezpieczeństwa żywności, a także posługuje się właściwymi aktami prawnymi regulującymi nadzór weterynaryjny,
- c) przeprowadza badanie przed- i poubojowe zwierząt,
- d) opisuje i wdraża procedury związane z HACCP (*Hazard Analysis and Critical Control Points*) — Systemem Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli.

2. W zakresie umiejętności student po zakończeniu kształcenia wykazuje:

1) ogólne umiejętności zawodowe:

- a) efektywnie komunikuje się z klientami, innymi lekarzami weterynarii oraz pracownikami organów i urzędów kontroli, administracji rządowej i samorządowej,
- b) wykazuje umiejętność słuchania i udzielania odpowiedzi językiem zrozumiałym, odpowiednim do sytuacji,
- c) sporządza przejrzyste opisy przypadków oraz prowadzi dokumentację, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, w formie zrozumiałej dla właściciela zwierzęcia i czytelnej dla innych lekarzy,
- d) wykazuje umiejętność pracy w zespole multidyscyplinarnym,
- e) właściwie interpretuje odpowiedzialność lekarza weterynarii w stosunku do zwierzęcia i jego właściciela oraz w stosunku do społeczeństwa i środowiska,
- f) ocenia ekonomiczne i społeczne uwarunkowania, w jakich jest wykonywany zawód lekarza weterynarii,
- g) ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższania jakości opieki weterynaryjnej, dobrostanu zwierząt i zdrowia publicznego,
- h) posiada umiejętność organizacji i prowadzenia praktyki weterynaryjnej, w tym:
 - ma świadomość odpowiedzialności własnej i pracodawcy za znajomość i przestrzeganie przepisów prawa pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - potrafi dokonywać kalkulacji opłat i wystawiać faktury oraz ma świadomość znaczenia prawidłowego prowadzenia dokumentacji finansowej i lekarskiej,
 - wykorzystuje systemy informatyczne do efektywnej komunikacji, zbierania, przetwarzania, przekazywania i analizy informacji,
 - potrafi działać zgodnie z obowiązującymi standardami i zasadami etycznymi,
- i) wykazuje zrozumienie potrzeby i konieczności kształcenia ustawicznego dla ciągłego rozwoju zawodowego,
- j) potrafi dostosować swoją ofertę pracy do zmieniającej się sytuacji na rynku pracy,
- k) jest świadomy własnych ograniczeń oraz potrafi korzystać z rady i pomocy wyspecjalizowanych jednostek lub osób w rozwiązywaniu trudnych problemów,
- l) posługuje się polską i łacińską nomenklaturą medyczną,
- m) potrafi komunikować się w języku obcym nowożytnym oraz korzystać z obcojęzycznych materiałów źródłowych;

2) praktyczne umiejętności zawodowe:

- a) przeprowadza wywiad lekarsko-weterynaryjny, w celu uzyskania dokładnej informacji o pojedynczym zwierzęciu lub grupie zwierząt oraz jego lub ich środowisku bytowania,
- b) bezpiecznie i humanitarnie postępuje ze zwierzętami oraz instruuje innych w tym zakresie,
- c) przeprowadza pełne badanie kliniczne zwierzęcia,

- d) udziela pierwszej pomocy wszystkim gatunkom zwierząt w przypadku krwotoku, ran, zaburzeń oddechowych, urazów oka i ucha, utraty przytomności, wyniszczenia, oparzenia, uszkodzenia tkanek, obrażeń wewnętrznych i zatrzymania pracy serca,
- e) ocenia właściwy stan odżywienia zwierzęcia oraz udziela porad w tym zakresie,
- f) pobiera, zabezpiecza i zna zasady transportu próbek oraz wykonywania standardowych testów laboratoryjnych, a także prawidłowo analizuje i interpretuje wyniki badań laboratoryjnych,
- g) stosuje aparaturę diagnostyczną, w tym radiograficzną, ultrasonograficzną i inną, zgodnie z jej przeznaczeniem i zasadami bezpieczeństwa dla zwierząt i ludzi,
- h) wdraża właściwe procedury w przypadku stwierdzenia choroby podlegającej obowiązkowi zgłaszania,
- i) pozyskuje i wykorzystuje informacje o dopuszczonych do obrotu lekach,
- j) przepisuje i stosuje leki oraz materiały medyczne zgodnie z obowiązującymi przepisami, z uwzględnieniem ich bezpiecznego przechowywania i utylizacji,
- k) stosuje metody bezpiecznej sedacji, ogólnego i miejscowego znieczulenia oraz oceny i łagodzenia bólu,
- l) dobiera i stosuje właściwe leczenie,
- m) wdraża zasady aseptyki i antyseptyki chirurgicznej oraz stosuje właściwe metody sterylizacji sprzętu,
- n) ocenia konieczność przeprowadzenia eutanazji, o czym odpowiednio informuje właściciela zwierzęcia, i przeprowadza eutanazję, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz właściwego postępowania ze zwłokami,
- o) wykonuje sekcję zwłok wraz z opisem, pobiera próbki i zabezpiecza je do transportu,
- p) wykonuje badanie przed- i poubojowe oraz ocenia jakość produktów pochodzenia zwierzęcego,
- q) dokumentuje i korzysta ze zgromadzonych informacji związanych ze zdrowiem i dobrostanem, a w niektórych przypadkach również z produktywnością stada,
- r) opracowuje i wprowadza programy profilaktyczne właściwe dla poszczególnych gatunków zwierząt,
- s) ocenia i wprowadza zalecenia minimalizujące ryzyko skażenia, zakażenia krzyżowego i akumulacji czynników chorobotwórczych w obiektach weterynaryjnych i w środowisku.

3. W zakresie kompetencji personalnych student po zakończeniu kształcenia:

- 1) wykazuje odpowiedzialność za podejmowane decyzje wobec ludzi i zwierząt;
- 2) przestrzega zasad etycznych;
- 3) wykazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych i kulturowych;
- 4) posiada zdolność rozwiązywania konfliktów i elastyczność w reakcjach na zmiany społeczne;
- 5) potrafi krytycznie oceniać własne i cudze działania oraz doskonalić proponowane rozwiązania;
- 6) posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności;
- 7) posiada świadomość własnych ograniczeń;
- 8) stawia dobro pacjenta na pierwszym miejscu;
- 9) potrafi współpracować z przedstawicielami innych zawodów w zakresie ochrony zdrowia publicznego;
- 10) posiada umiejętność działania w warunkach niepewności i stresu;
- 11) potrafi organizować pracę zespołu;
- 12) ma świadomość konieczności zaangażowania w działalność organizacji zawodowych i samorządowych;

- 13) ma świadomość skutków podejmowanych decyzji, szczególnie tych, które ingerują w środowisko przyrodnicze;
- 14) zna podstawy prawne i zasady ochrony własności intelektualnej.

System ECTS:

ECTS to Europejski System Transferu Punktów (European Credit Transfer and Accumulation System) wprowadzony przez Komisję Europejską i dołączony do jej programu edukacyjnego Sokrates - Erasmus. System punktowy stosowany w Uczelni odpowiada standardowi ECTS, określone w Ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) Każdemu przedmiotowi przypisana jest przez Radę Wydziału całkowita liczba punktów ECTS. Odzwierciedla ona przewidywany nakład pracy studenta wymagany do zaliczenia danego przedmiotu oraz zakres nabytych umiejętności i kompetencji. Nakład pracy obejmuje zarówno pracę studenta w czasie zajęć zorganizowanych w Uczelni, jak i jego pracę własną. Warunkiem uzyskania punktów ECTS przypisanych danemu przedmiotowi jest osiągnięcie założonych efektów kształcenia potwierdzone zaliczeniem przedmiotu. Punkty ECTS są przyporządkowane wszystkim przedmiotom występującym w programie nauczania, które podlegają ocenie oraz praktykom.

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowanych w planie studiów wszystkim przedmiotom oraz praktykom zawodowym oraz pracy dyplomowej wynosi dla jednolitych studiów magisterskich (11-semesteralnych) na kierunku „weterynaria” – 330, przy czym całkowita liczba punktów ECTS przewidzianych planem studiów niestacjonarnych jest równa liczbie punktów ECTS przewidzianych planem odpowiednich studiów stacjonarnych. Rada Wydziału Medycyny Weterynaryjnej zatwierdziła również liczbę dopuszczalnego – po poszczególnych semestrach – deficytu punktów ECTS.

Zasady rekrutacji, kompetencje kandydata na studia:

1. Wymagania wstępne dla kandydatów na kierunek „weterynaria” oraz sposób ich selekcji

1. Rekrutacja na studia na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu odbywa się w formie elektronicznej. Kandydaci na studia wypełniają *on line* formularz danych osobowych oraz arkusz ocen z przedmiotów rekrutacyjnych, uzyskanych na świadectwie maturalnym („Nowa Matura”, matura międzynarodowa) lub świadectwie ukończenia szkoły średniej („Stara Matura”) i wnoszą opłatę rekrutacyjną. Następnie tzw. bramka rekrutacyjna zostaje zamknięta i wydziały tworzą listy rankingowe osób wstępnie zakwalifikowanych na I rok studiów. Osoby te mogą składać dokumenty i deklaracje przystąpienia do studiów w wydziałowych komisjach rekrutacyjnych. Do 2009 roku Wydział prowadził egzaminy maturalne dla kandydatów ze „Starą Maturą” z przedmiotów „biologia” i „chemia” – matura rozszerzona. Egzaminy były przeprowadzane na podstawie porozumienia z Okręgową Komisją Egzaminacyjną.

2. Na I rok studiów na kierunku „weterynaria” w ramach przyznanego limitu miejsc przyjmowani są kandydaci na podstawie liczby uzyskanych punktów (tj. z największą liczbą punktów według sporządzonej listy rankingowej). Kandydaci ubiegający się o przyjęcie na I rok studiów weterynaryjnych na podstawie zewnętrznego pisemnego egzaminu maturalnego z biologii i chemii mogą zostać wpisani na listę rankingową, jeżeli uzyskają z egzaminu zewnętrznego maturalnego z biologii na poziomie rozszerzonym co najmniej 30%

maksymalnej liczby punktów i chemii na poziomie rozszerzonym co najmniej 30% maksymalnej liczby punktów, łącznie 60%.

3. Wydział Medycyny Weterynaryjnej nie prowadzi odrębnej rekrutacji na studia stacjonarne i niestacjonarne. W pierwszym etapie rekrutacji z osób, które przystąpiły do rekrutacji i spełniły wymagania tworzona jest lista rankingowa kandydatów z najwyższą punktacją przyjętych na studia i tzw. listę rezerwową. Osoby te mają prawo złożyć deklaracje przystąpienia do studiów stacjonarnych i dokumenty w określonym terminie. Jeśli w wyniku tego postępowania limit miejsc na studia stacjonarne nie zostanie wyczerpany ogłasza się kolejną listę osób przyjętych na studia stacjonarne wg rankingu. Następnie wszystkie pozostałe osoby z niższą liczbą punktów procentowych otrzymują w formie elektronicznej informację o możliwości podjęcia studiów niestacjonarnych – płatnych. Dokumenty są przyjmowane do wyczerpania limitu miejsc na studiach niestacjonarnych. Osoby przyjęte na studia otrzymują pisemną decyzję doręczoną przesyłką poleconą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. W wyniku przyjęcia takiego trybu postępowania nie ma konieczności pisemnego powiadamiania kandydatów o nie przyjęciu na studia. W razie rezygnacji przez kandydatów z podjęcia studiów przed rozpoczęciem roku akademickiego i zwolnieniu się miejsc na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, Wydziałowa Komisja Rekrutacyjna zwraca się z propozycją podjęcia studiów do osób z określoną liczbą punktów, które w wyznaczonym terminie nie złożyły dokumentów lub dokonuje przesunięcia osób z najwyższą punktacją na liście studentów niestacjonarnych do grupy studentów stacjonarnych.

4. Na studia stacjonarne płatne w języku angielskim dla obcokrajowców prowadzi się odrębne postępowanie rekrutacyjne zgodnie z Regulaminem rekrutacji zatwierdzonym przez Radę Wydziału, w ramach przyznanego przez Senat Uczelni limitu miejsc. Powołana uchwałą Rady Wydziału Komisja Rekrutacyjna kwalifikuje kandydatów na podstawie przesłanych dokumentów. Kandydaci muszą wykazywać się wysokim poziomem wiedzy z biologii i chemii, udokumentowaną oceną na świadectwie maturalnym równorzędną z oceną z egzaminu zewnętrznego maturalnego z biologii na poziomie rozszerzonym co najmniej 30% maksymalnej liczby punktów i chemii na poziomie rozszerzonym co najmniej 30% maksymalnej liczby punktów lub innym dokumentem, potwierdzającym wysoki poziom wiedzy w zakresie biologii i chemii, a także bardzo dobrą znajomością języka angielskiego, poświadczoną odpowiednim dokumentem, o ile język angielski nie jest ich językiem ojczystym lub nie odbywali wcześniejszego cyklu kształcenia w tym języku.

5. Oferta edukacyjna skierowana jest przede wszystkim do kandydatów, którzy ukończyli wcześniejszy etap kształcenia uzyskując wiedzę z przedmiotów biologia i chemia na poziomie rozszerzonym, udokumentowaną egzaminem zewnętrznym z tych przedmiotów oraz charakteryzują się dobrym stanem zdrowia (w procesie rekrutacji oraz podczas studiów muszą zgodnie z przepisami legitymować się zaświadczeniem lekarskim od lekarza medycyny pracy). Z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego przyjmowani są laureaci i finaliści pięciu pierwszych miejsc olimpiad chemicznej i biologicznej stopnia centralnego oraz Wiedzy i Umiejętności Rolniczych (tylko z bloków tematycznych zgodnych z kierunkiem studiów).

Proces kształcenia:

1. ORGANIZACJA PROCESU KSZTAŁCENIA

Organizację procesu kształcenia reguluje Regulamin studiów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (Załącznik do uchwały nr 32/2010 Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2010 r.). Na kierunku „weterynaria” prowadzone są studia

jednolite magisterskie w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, trwające 11 semestrów wg tego samego planu i programu studiów. Studia niestacjonarne są odpłatne przez 3 lata, po zaliczeniu 6 semestru studenci studiów niestacjonarnych są przenoszeni na studia stacjonarne (na podstawie § 15 Regulaminu studiów oraz Zarządzenia nr 81/2006 Rektora Akademii Rolniczej we Wrocławiu z dnia 21 września 2006 r. w sprawie wprowadzenia zmian do zarządzenia nr 63/2005 z dnia 8 sierpnia 2005 r. Rektora Akademii Rolniczej we Wrocławiu w sprawie określenia praw i obowiązków studentów studiów wieczorowych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, na kierunku weterynaria Akademii Rolniczej we Wrocławiu).

Szczegółowe zasady organizacji roku akademickiego, w tym terminy rozpoczęcia i zakończenia semestru oraz sesji egzaminacyjnych w Uczelni, ustala rektor i podaje do wiadomości przed rozpoczęciem roku akademickiego. Rektor może ustanowić w ciągu roku akademickiego dodatkowe dni lub godziny wolne od zajęć.

Dziekan powołuje opiekunów roku studiów stacjonarnych, niestacjonarnych i angielskojęzycznych spośród nauczycieli akademickich wydziału. Zadania opiekuna roku określa dziekan w porozumieniu z wydziałowym samorządem studenckim.

Do obowiązków opiekuna roku należy między innymi:

1. Przekazywanie studentom podstawowych wiadomości o toku studiów, obowiązujących w Uczelni przepisach, itp.
2. Zapoznanie się z warunkami materialnymi, ewentualnymi trudnościami w nauce, zainteresowaniami i predyspozycjami każdego studenta.
3. Wdrażanie studentów do samodzielnego opanowania wiedzy poprzez kształtowanie umiejętności organizowania własnej pracy, pomoc w uzyskiwaniu niezbędnych pomocy naukowych, itp.
4. Kształtowanie u studentów właściwej postawy obywatelskiej i społecznej poprzez rzetelną dyskusję, wyjaśnienie nurtujących problemów.
5. Ścisłe współdziałanie z organami samorządu studenckiego oraz organizacjami studenckimi i młodzieżowymi działającymi w Uczelni we wszystkich sprawach związanych z procesem kształtowania, wychowania i sprawach socjalno-bytowych.
6. Przekazywanie organom Uczelni opinii i wniosków studentów we wszystkich sprawach socjalno-bytowych.
7. Wydawanie opinii o studencie na wniosek dziekana lub studenta.
8. Współdziałanie w organizowaniu i realizacji nadprogramowych zajęć dydaktycznych.

Studia na kierunku „weterynaria” realizowane są w określonych formach, zgodnie z planami studiów i programami nauczania uchwalonymi przez Radę Wydziału, odpowiadającymi standardom kształcenia. Rada Wydziału nadaje przedmiotom status: obowiązkowy lub fakultatywny.

2. PLAN STUDIÓW ZAWIERA:

- 1) listę przedmiotów obowiązkowych (podstawowych i kierunkowych) z wymiarem godzinowym, formą realizacji oraz przyporządkowaną liczbą punktów ECTS;
- 2) listę przedmiotów fakultatywnych z wymiarem godzinowym, formą realizacji oraz przyporządkowaną liczbą punktów ECTS;
- 3) wykaz egzaminów;
- 4) rodzaj i wymiar praktyk studenckich wraz z przyporządkowaną liczbą punktów ECTS;
- 5) liczbę dopuszczalnego – po poszczególnych semestrach – deficytu punktów ECTS, ustalonego przez radę wydziału.

Rada Wydziału określa w planach studiów przedmioty, których studiowanie przez studenta uwarunkowane jest zaliczeniem odpowiednich przedmiotów poprzedzających. – tzw. sekwencję przedmiotów. Program nauczania, jego fragment lub wybrane przedmioty, mogą być realizowane w języku obcym. Decyzję w tej sprawie podejmuje Rada Wydziału. Program

praktyk ustala Rada Wydziału na wniosek Dziekana. Terminy i programy praktyk podaje się do wiadomości studentom, co najmniej na 6 tygodni przed ich planowanym rozpoczęciem.

Dziekan ogłasza plan studiów i rozkłady zajęć dla danego kierunku w sposób dostępny dla studentów – na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej wydziału. Plan umożliwia studentowi terminowe ukończenie studiów oraz spełnienie wszystkich wymagań programu nauczania i systemu punktowego.

Student odbywa studia według planu studiów i programu nauczania obowiązującego w roku akademickim, w którym rozpoczął naukę z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w standardach kształcenia. Zasady określonej w ust. 9 nie stosuje się do: studenta powtarzającego rok studiów lub przeniesionego z innej uczelni na ten sam kierunek studiów oraz kontynuującego naukę po co najmniej rocznym urlopie. W tym przypadku student jest zobowiązany do uzupełnienia różnic programowych wynikających z planów studiów realizowanych w danym roku.. O zakresie, sposobie i terminie wyrównania różnic programowych oraz ewentualnym uwzględnieniu ocen uzyskanych w czasie kształcenia na innym wydziale lub uczelni decyduje dziekan. Studentowi realizującemu część studiów w innej uczelni krajowej lub zagranicznej, dziekan zatwierdza program i wskazuje przedmioty, znajdujące się w standardach kształcenia dla danego kierunku, konieczne do uzupełnienia po powrocie do macierzystej Uczelni.

3. RODZAJE ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH I LICZEBNOŚCI GRUP STUDENCKICH

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadzone są następujące rodzaje zajęć dydaktycznych, przy czym liczebność grup studenckich na poszczególnych rodzajach zajęć:

- 1) wykłady – odrębnie studiów stacjonarnych, niestacjonarnych i angielskojęzycznych,
- 2) ćwiczenia audytoryjne – 36 osób,
- 3) ćwiczenia laboratoryjne – 18 osób,
- 4) ćwiczenia kliniczne - 9 osób,
- 5) staże kliniczne 9 osób,
- 6) lektoraty – 18 osób,
- 7) zajęcia sportowe – 15 - 25 osób.

Liczbę grup ustala się poprzez podzielenie liczby studentów danego roku przez podstawową liczebność grupy studenckiej. Podziału na grupy dokonuje dziekan.

Zajęcia dydaktyczne z przedmiotów fakultatywnych oraz specjalizacje mogą być uruchomione, gdy liczba wstępnie zapisanych na przedmiot/specjalizację studentów równa jest co najmniej podstawowej liczebności jednej grupy laboratoryjnej.

4. METODY DYDAKTYCZNE

- Wykłady z poszczególnych przedmiotów prowadzone są z wykorzystaniem sprzętu audiowizualnego.
- Ćwiczenia prosektoryjne prowadzone są w ten sposób, że zespoły studentów (2 osobowe) samodzielnie preparują zwłoki zwierząt lub wykonują ich sekcje.
- W trakcie ćwiczeń laboratoryjnych studenci samodzielnie wykonują analizy, opracowują ich wyniki i wyciągają wnioski, szczególny nacisk jest położony na umiejętność prawidłowej i logicznej interpretacji uzyskanych wyników.
- Ćwiczenia kliniczne i staże kliniczne są prowadzone na żywych zwierzętach, na których studenci wykonują podstawowe badania diagnostyczne, aplikują leki, obserwują bądź sami wykonują podstawowe techniki operacyjne. Szczególny nacisk jest położony na kontakt studenta z żywym zwierzęciem.
- Na ćwiczeniach audytoryjnych studenci przedstawiają samodzielnie określone (podane wcześniej) zagadnienia, następnie przedstawiony problem jest dyskutowany (powyższe zajęcia dają możliwość logicznego powiązania wiedzy z różnych przedmiotów).

5. REALIZACJA ZAJĘĆ Z PRZEDMOTÓW W ZAKRESIE NAUK PODSTAWOWYCH

Nauczanie z zakresie nauk podstawowych ukierunkowane jest na wyposażenie studenta w taki zakres wiedzy, umiejętności i kompetencji, który pozwoli mu na przyswajanie wiedzy na kolejnych etapach kształcenia. Po ukończeniu kursów z nauk podstawowych: anatomia (z histologią i embriologią), fizjologia, biochemia, genetyka, farmakologia, farmacja, toksykologia, mikrobiologia, immunologia, epidemiologia i etyka zawodowa — student opisuje i interpretuje podstawowe zasady i mechanizmy leżące u podstaw zdrowia zwierząt, chorób i terapii, od poziomu komórki przez narząd i od zwierzęcia do całej populacji zwierząt, a także wykazuje się wiedzą z zakresu prawidłowej struktury i funkcji, mechanizmów regulujących homeostazę, zmian patofizjologicznych w narządach i układach oraz mechanizmów biologicznych i farmakologicznych umożliwiających powrót do zdrowia, a także z zakresu biologii czynników zakaźnych powodujących choroby przenoszone między zwierzętami oraz antropozoonozy, z uwzględnieniem mechanizmów przenoszenia choroby oraz mechanizmów obronnych mikroorganizmu. W osiągnięciu takich efektów kształcenia niezbędne zastosowanie takich metod i technik kształcenia, które nie będą się opierać tylko na podawaniu wiedzy teoretycznej, nawet przy użyciu nowoczesnych środków audiowizualnych, ale pozwolą na wykonywanie przez studentów ćwiczeń praktycznych, praktycznego rozwiązywania problemów. Studenci dokumentują wykonywane czynności w ramach ćwiczeń w książeczkach prosektoryjnych.

6. REALIZACJA ZAJĘĆ Z PRZEDMOTÓW W ZAKRESIE NAUK KLINICZNYCH, PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ I HIGIENY ŻYWNOŚCI

Student po zakończeniu kształcenia w zakresie nauk klinicznych, produkcji zwierzęcej i higieny żywności powinien być w pełni przygotowany do wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Dlatego na tym etapie dominującym staje się aspekt praktyczny kształcenia. Student powinien mieć możliwość weryfikowania treści kształcenia w kontakcie ze zwierzęciem, przy wykonywaniu czynności profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych w warunkach zakładu leczniczego czy gospodarstwa hodowlanego, monitorowania stanu zdrowia stada w hodowli wielkotowarowej, podejmowania właściwych działań w przypadku stwierdzenia choroby podlegającej obowiązkowi zgłaszania, wykazywał się wiedzą z zakresu chowu i hodowli zwierząt oraz zasad ekonomiki produkcji, znał sposoby zagospodarowywania i utylizacji produktów ubocznych i odpadów związanych z produkcją zwierzęcą. W zakresie higieny żywności również niezbędne jest, aby student odbywał zajęcia praktyczne (w tym w ubojniach i zakładach przetwórczych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego).

7. PRAKTYKI KLINICZNE, HODOWLANE, HIGIENICZNE I W INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ, STAŻE KLINICZNE

W celu ich jak najlepszej realizacji Wydział organizuje zajęcia nie tylko z wykorzystaniem pacjentów klinik wydziałowych i zwierząt utrzymywanych w uniwersyteckich Rolniczych Zakładach Doświadczalnych (w 2010 r. otwarto w RZD „Swojec” nowoczesną oborę dydaktyczną), w Pasiece Dydaktycznej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, ale także poprzez zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt, gospodarstwami hodowlanymi, ogrodami zoologicznymi, Wrocławskim Torem Wyścigów Konnych „Partynice”, z licznymi ubojniami i zakładami przetwórczymi (umowy do wglądu podczas kontroli). Zajęcia praktyczne odbywają się pod fachową opieką nauczycieli akademickich i lekarzy weterynarii, w samym procesie kształcenia uczestniczą też pracownicy inspekcji weterynaryjnej. Na Wydziale istnieje dobrze zorganizowany system kontroli praktyk wakacyjnych studentów przez pełnomocników dziekana i osoby spośród nauczycieli

akademickich, którym dziekan dodatkowo zleca czynności kontrolne oraz system zaliczeń i oceny efektów kształcenia, osiągniętych podczas praktyk (regulaminy praktyk w załączeniu). W celu umożliwienia studentom praktycznego poznania różnych przypadków chorób zwierząt w 2010 r. na wydziale zakupiono samochód z podstawową przenośną aparaturą diagnostyczną i uruchomiono tzw. „**mobile – clinic**”, świadcząca pomoc wyjazdową do wszystkich gatunków zwierząt. W zespołach wyjazdowych uczestniczą: lekarz weterynarii, który jest pracownikiem wydziału oraz studenci. Wydział zatrudnia również lekarzy weterynarii, prowadzących prywatną praktykę w zakresie leczenia zwierząt gospodarskich, z którymi studenci uczestniczą w czynnościach wykonywanych przez tych lekarzy. Zajęcia teoretyczne i praktyczne prowadzone są też przez specjalistów z zagranicznych ośrodków akademickich. Inną formą praktycznej nauki zawodu lekarza weterynarii jest **Poliklinika**. Celem kursu prowadzonego przez Poliklinikę jest praktyczne zastosowanie teoretycznej wiedzy zdobytej podczas wykładów i prac laboratoryjnych. Studenci uczą się w małych grupach klinicznych na ogół nie większych niż 9 osób, działając w rzeczywistych warunkach weterynaryjnych. Zajęcia prowadzone są na terenie lokalnych klinik, fermach dla dużych zwierząt, uwzględniając w szczególności uczelnianą bazę Rolniczych Zakładów Doświadczalnych (Pawłowice, Swojczyce, Radomierz), fermie tuczu trzody chlewnej Łosice, na Wrocławskim Torze Wyścigów Konnych „Partynice”, w rzeźni w Rawiczu oraz klinikach wydziałowych. Początkowo, w semestrze 10 studenci głównie asystują przy wykonywaniu badań klinicznych i diagnostycznych oraz terapii i zabiegach, a także uczą się dokumentować poszczególne przypadki kliniczne. Następnie, kiedy uzyskują wyższy stopień kompetencji, w semestrze 11, samodzielnie wykonują badania i zabiegi pod wnikliwą kontrolą prowadzącego lekarza. Studenci dokumentują wykonywane czynności realizowane w ramach obowiązkowych praktyk wakacyjnych w „Książeczkach praktyk”, zaś wszystkie inne czynności kliniczne wpisują do tzw. „Studenckiej książeczki zajęć praktycznych III – VI roku studiów”, co jest potwierdzane podpisem prowadzącego zajęcia. W strategii rozwoju Uczelni zapisano i zatwierdzono do realizacji budowę nowoczesnej **Kliniki dużych zwierząt** na terenie RZD „Swojec”, a w przyszłości również kampusu Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. W bieżącym roku wykonano opracowanie koncepcji budowy Kliniki dużych zwierząt.

8. NOWOCZESNE TECHNIKI EDUKACYJNE - Platforma e-learningowa EDUWET

Wydziałową platformę e-learningową EDUWET (www.wet.up.wroc.pl/edu) utworzono w marcu 2010 roku. Implementacja platformy i administracja systemu została powierzona dwóm pracownikom naukowo-dydaktycznym wydziału. EDUWET powstał w oparciu o Moodle (ang. Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment), najbardziej popularną platformę e-learningową na świecie. Jest ona oprogramowaniem typu open-source, udostępnianym w ramach publicznej licencji GNU GPL.

Aktualnie EDUWET zawiera treści multimedialne wspierające nauczanie ponad 40 przedmiotów realizowanych na wydziale w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, studiów w języku angielskim (English Division) oraz studiów specjalizacyjnych dla lekarzy weterynarii. Oprócz tego w ramach EDUWETu udziela informacji studentom Dziekanat ds. studenckich oraz prezentuje swoją działalność i osiągnięcia naukowe Studenckie Koło Naukowe Medyków Weterynaryjnych.

Warunki prowadzenia studiów:

1. RELACJA POMIĘDZY LICZBĄ NAUCZYCIELI AKADEMICKICH STANOWIĄCYCH MINIMUM KADROWE A LICZBĄ STUDENTÓW.

Minimum kadrowe na kierunku weterynaria stanowi 80 nauczycieli akademickich, którzy spełniają wymagania do wpisania do minimum kadrowego dla kierunku studiów jednolitych

magisterskich oraz złożyli stosowne oświadczenie, w tym 16 osób z tytułem naukowym profesora, 13 doktorów habilitowanych i 51 doktorów.

Na jednego nauczyciela akademickiego firmującego kierunek weterynaria przypada średnio 16,2 studenta, a na jednego profesora i doktora habilitowanego – 68,3 studenta.

W celu podniesienia poziomu kształcenia, zwłaszcza w jego aspekcie praktycznym (staże kliniczne, fakultety), w realizację zajęć dydaktycznych objętych planem i programem studiów zaangażowani są również na podstawie umowy zlecenia lekarze weterynarii wolnej praktyki oraz pracownicy inspekcji weterynaryjnej.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich do liczby studentów na Wydziale jest wystarczający, a wdrożone procedury zapewniające rozwój naukowy kadry również wydają się być optymalne i uwzględniają założenia reformy nauki, prowadzonej przez MNiSW w zakresie wymagań przy uzyskiwaniu stopni naukowych i tytułu naukowego oraz finansowania badań naukowych.

2. INFRASTRUKTURA DYDAKTYCZNA WYDZIAŁU

Wydział Medycyny Weterynaryjnej dysponuje ogółem powierzchnią **12 316,65 m²**.

Zajęcia dydaktyczne dla studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej odbywają się w salach dydaktycznych i laboratoriach znajdujących się w budynku głównym przy ul. Norwida 31, w którym oprócz sal przystosowanych do przeprowadzania zajęć laboratoryjnych bądź seminaryjnych znajdują się 3 sale wykładowe: I-W (140 miejsc), II- i III-W (po 100 miejsc każda).

Zajęcia z przedmiotów klinicznych odbywają się w 4 klinikach weterynaryjnych, które wyposażone są w pomieszczenia przeznaczone do ćwiczeń klinicznych na dużych zwierzętach, ambulatoria do przyjmowania małych zwierząt, sale operacyjne dla małych i dużych zwierząt. Każda klinika posiada własną salę wykładową, w której znajduje się po około 80-100 miejsc (sale IV-W, V-W, VI-W, i VII-W).

Sala przeznaczona do wykonywania sekcji zwierząt dużych i małych wyposażona jest w 6 stanowisk sekcyjnych, co zapewnia możliwość równoczesnego samodzielnego wykonywania sekcji przez 3 osobowe zespoły wydzielone z 18 osobowej grupy studentów odbywających programowe zajęcia z przedmiotu Anatomia Patologiczna.

Zajęcia dydaktyczne z Anatomii zwierząt i Histologii odbywają się w drugim kompleksie dydaktyczno-naukowym Wydziału, który zlokalizowany jest przy ulicy Kożuchowskiej i obejmuje 2 budynki. W jednym z budynków znajdują się trzy sale prosektoryjne, które w roku 2001 zostały gruntownie wyremontowane i wyposażone w nowoczesne stoły prosektoryjne oraz stanowiska do prezentacji zwłok dużych zwierząt i sprzęt audiowizualny. W budynku tym znajdują się wyremontowane sale do prowadzenia zajęć z przedmiotu Histologia oraz wyremontowana w 2002 roku sala wykładowa VIII-W przeznaczona dla 160 osób. W kompleksie anatomiczno-histologicznym znajduje się nowoczesna chłodnia wyposażona w pomieszczenia służące do konserwacji zwłok zwierząt oraz ich przechowywania.

W 2010 r. w Rolniczych Zakładach Doświadczalnych w Swojczycach otwarto nowoczesną oborę dydaktyczną, dysponującą 20 stanowiskami dla krów. Natomiast w 2011 r. oddano do użytku pomieszczenia dla małych zwierząt gospodarskich i drobiu.

Kształcenie w zakresie chorób owadów użytkowych odbywa się w Pasiece Dydaktycznej Wydziału.

Jedną z jednostek Wydziału jest Wiwarium, w którym utrzymywane są zwierzęta do celów badawczych.

Biblioteka

Biblioteka Główna Uniwersytetu Przyrodniczego pełni funkcję biblioteki uczelnianej, a także wiodącej biblioteki w regionie w zakresie nauk przyrodniczych i pokrewnych. Jej zasoby to 208.000 vol. książek, czasopism i zbiorów specjalnych z zakresu rolnictwa, weterynarii, zootechniki, technologii żywności, melioracji i inżynierii środowiska oraz dziedzin pokrewnych. Biblioteka obsługuje obecnie 10.800 czytelników udostępniając im rocznie 93.000 vol.

Jednostki Wydziału każdego roku zgłaszają zapotrzebowanie na podręczniki dla studentów kierunku „weterynaria”, które są kupowane z funduszy ogólnouczelnianych, na zakup książek i czasopism naukowych do biblioteki uniwersyteckiej wydzielany jest fundusz z dotacji statutowej każdego wydziału. Ponadto każda katedra dysponuje własną biblioteką, która jest udostępniana nie tylko pracownikom naukowo – dydaktycznym, ale również studentom. Biblioteki katedralne mają w swoich zasobach w sumie 18046 woluminów książek i czasopism specjalistycznych.

Pracownia Komputerowa

W 2000 roku utworzono pracownię komputerową, wyposażoną w 10 komputerów. W pracowni odbywają się zajęcia dla studentów I roku z przedmiotów: Biostatystyka i metody dokumentacji oraz Techniki informacyjne w sumie w wymiarze 60 godzin.

Ponadto każda jednostka dydaktyczna jest wyposażona w sprzęt komputerowy, przeznaczony dla pracowników, doktorantów, ale również dla studentów. Przede wszystkim studenci wyższych lat od IV do VI roku odbywając staże kliniczne w ambulatoriach Klinik Wydziału korzystają ze sprzętu komputerowego, który wyposażony jest w programy pozwalające na prowadzenie historii choroby pacjentów, czy też rejestrację wykonywanych zabiegów i badań diagnostycznych. Obecnie na wydziale wdrażany jest zintegrowany system **easyVET** - program zarządzający umożliwiający szybkie i nieskomplikowane przetwarzania informacji pochodzących z wszystkich obszarów związanych z obsługą pacjenta w zakładzie leczniczym dla zwierząt.

Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia:

1. OPIS WEWNĘTRZNYCH PROCEDUR ZAPEWNIENIA JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

W Uniwersytecie Przyrodniczym funkcjonuje Uczelniany System Zapewnienia Jakości Kształcenia (USZJK). System został wprowadzony Zarządzeniem Rektora nr 130/2005 z dnia 30 grudnia 2005 roku w związku z realizacją uchwały nr 36/2004 Senatu Uczelni z dnia 23 grudnia 2004 roku dotyczącej systemu oceny jakości kształcenia. System Zapewnienia Jakości Kształcenia obejmuje trzy poziomy działania.

Poziom I to działania w jednostkach. Polegają one na: przygotowaniu programów kursów, opracowywaniu i aktualizowaniu sylabusów, przygotowaniu materiałów dydaktycznych (podręczniki, skrypty, przewodniki, instrukcje, materiały pomocnicze, itp.), oraz wewnętrznej ocenie realizacji procesu dydaktycznego.

Nadzór nad realizacją systemu zapewnienia jakości kształcenia na poziomie I mają kierownicy katedr i zakładów. Ocena realizacji procesu dydaktycznego odbywa się poprzez hospitacje zajęć, przede wszystkim prowadzonych przez młodszych pracowników naukowo – dydaktycznych oraz spotkania z pracownikami, na których omawiane są problemy dotyczące realizacji programu, doskonalenia metod i narzędzi dydaktycznych. Kierownicy jednostek są zobowiązani do składania sprawozdań dla dziekana do 30 października za poprzedni rok akademicki. Protokoły hospitacji i zebrań znajdują się do wglądu w jednostkach. W roku akademickim 2011/2012 dziekan zlecił powołanie wewnątrz katedralnych zespołów

hospitujących zajęcia, ponieważ Komisja wydziałowa nie była w stanie przeprowadzić hospitacji wszystkich przedmiotów.

Poziom II obejmuje działania na szczeblu wydziału, w tym m. in.: ocenę zgodności programów z obowiązującymi standardami oraz ocenę merytoryczną poziomu kursów, analizę wyników ankiet studenckich i protokołów hospitacji, zasięganie opinii studentów w zakresie programów nauczania oraz jakości i metod prowadzenia zajęć, nadzór nad treściami kursów, eliminowanie powtórzeń oraz zapewnienie optymalnego rozkładu zajęć dydaktycznych.

Za realizację zadań związanych z zapewnieniem jakości na tym poziomie odpowiedzialny jest Dziekan. Na Wydziale działała powołana w kwietniu 2006 r. Wydziałowa komisja ds. hospitacji zajęć, natomiast 26 stycznia 2009 r. Rada Wydziału powołała na nową kadencję Komisję ds. Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Nowa komisja ukonstytuowała się 9 kwietnia 2009 r. Na pierwszym zebraniu w nowym roku akademickim 2010/2011 podtrzymano podział komisji na dwuosobowe zespoły hospitujące. Komisja przeprowadza, poza hospitacjami zajęć, ankiety studenckie i absolwentów (zgodnie z zarządzeniem rektora nr 130/2005 z dnia 30.12.2005 r.) oraz zaprojektowane przez Dziekana ankiety studenckie dotyczące staży klinicznych i ćwiczeń. Ze zebranych materiałów zostaje opracowany roczny raport, który komisja przedstawia Dziekanowi i Radzie Wydziału. Dziekan zobowiązany jest do przeprowadzania rozmów z pracownikami dydaktycznymi i naukowo – dydaktycznymi, którzy otrzymali w danym roku akademickim negatywne oceny z hospitacji zajęć i oceny dokonanej przez studentów. Ze spotkań sporządzane są protokoły. Wyniki oceny są również uwzględniane w Arkuszu oceny 4-letniej każdego pracownika naukowo – dydaktycznego. Raport Komisji wydziałowej oraz propozycje działań naprawczych proponowane przez Dziekana są dyskutowane przez Radę Wydziału, a następnie jej wyniki wraz z Raportem Komisji przekazywane są Prorektorowi ds. studenckich i nauczania (dokumentacja do wglądu w Dziekanacie).

Poziom III obejmuje działania o znaczeniu ogólnouczelnianym i koordynowanie przez Prorektora ds. Studenckich i Nauczania obejmujące nadzór nad przestrzeganiem wymogów formalnych przy tworzeniu nowych kierunków, specjalności i specjalizacji, nadzór nad aktualizacją i doskonaleniem systemu punktów kredytowych (ECTS), aktualizacją katalogu studiów, podnoszenie i ocena poziomu nauki języków obcych, itd. Rektorska Komisja ds. Oceny Jakości Kształcenia i Akredytacji dokonuje analizy materiałów, które przekazują wydziały i wraz z wnioskami przekazuje Senatowi.

Szczególną wagę w Uczelni i na Wydziale przywiązuje się do zapewnienia jakości kadry naukowo – dydaktycznej. Temu celowi służą okresowe oceny realizowane w cyklach 4-letnich przez Uczelnianą i Wydziałowe Komisje Oceniające (arkusz oceny obejmuje działalność naukową, kształcenie kadr, działalność dydaktyczną, popularyzatorską i wdrożeniową oraz organizacyjną), coroczne oceny nauczycieli zatrudnionych na stanowisku adiunkta (bez habilitacji) ponad 8 lat (w zakresie działalności naukowej i zaawansowania pracy habilitacyjnej), hospitacje zajęć dydaktycznych (wykładów i ćwiczeń) odbywane regularnie według jednolitych zasad, a przede wszystkim anonimowe ankiety wśród studentów oceniające zajęcia z poszczególnych przedmiotów. Uzyskanie przez pracownika naukowo – dydaktycznego kolejnych ocen negatywnych może skutkować rozwiązaniem umowy o pracę.

2. SYSTEM WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Warunki, które musi spełnić student, żeby otrzymać zaliczenie i móc przystąpić do egzaminu z danego przedmiotu są podawane przed rozpoczęciem zajęć. O sposobie zaliczenia przedmiotu, który realizowany jest w formie wykładów i ćwiczeń decyduje Rada Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, natomiast przedmioty realizowane jedynie w formie ćwiczeń

kończą się jedynie zaliczeniem, co jest zgodne z regulaminem Studiów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W Uczelni stosuje się następującą skalę ocen: bardzo dobry (5,0), dobry plus (4,5), dobry (4,0), dostateczny plus (3,5), dostateczny (3,0), niedostateczny (2,0). Oceny ze wszystkich egzaminów i zaliczeń wpisywane są do indeksu, kart osiągnięć studenta, protokołu zaliczeniowego i egzaminacyjnego oraz do systemu informatycznego dydaktyki. Studentom, którzy realizują program studiów według standardów kształcenia wprowadzonych w roku 2007, do indeksu nie wpisuje się ocen niedostatecznych. Oceny niedostateczne wpisuje się tylko do karty osiągnięć studenta i protokołu oraz systemu informatycznego dydaktyki.

Egzaminy z poszczególnych przedmiotów przeprowadzane są w formie ustnej lub pisemnej (forma egzaminu jest ustalana z egzaminatorem), przy czym większość przedmiotów (wszystkie przedmioty kliniczne) kończą się egzaminem dwustopniowym. Stopień pierwszy obejmuje egzamin praktyczny, którego zdanie warunkuje przystąpienie do egzaminu teoretycznego (stopień drugi). Egzaminy z pozostałych przedmiotów muszą być zdane w czasie sesji egzaminacyjnej, bezpośrednio po zakończeniu odpowiedniego semestru.

Obecnie Rada Wydziału dyskutuje nad nowymi rozwiązaniami w zakresie sprawdzania wiedzy i umiejętności oraz standaryzacją wymagań i sposobów oceniania w kontekście osiągania określonych efektów kształcenia.

Podstawą obliczenia ostatecznego wyniku studiów magisterskich jednolitych na kierunku „weterynaria” są:

1. w $\frac{1}{2}$ średnia arytmetyczna wszystkich ocen z przedmiotów obowiązującego programu studiów wpisanych do indeksu (z wyjątkiem oceny z wychowania fizycznego), z uwzględnieniem ocen niedostatecznych uzyskanych w ciągu całego okresu studiów, dla studentów, którzy rozpoczęli studia według starych standardów nauczania, natomiast dla studentów, którzy rozpoczęli studia według nowych standardów - ocenę średnią za dany okres studiów oblicza się jako średnią arytmetyczną z ocen uzyskanych z zaliczenia łącznego poszczególnych przedmiotów oraz praktyk z wyłączeniem przedmiotów tzw. dyplomowych;
2. w $\frac{1}{2}$ średnia arytmetyczna ocen z egzaminów wskazanych przez radę wydziału.

Egzaminy tzw. dyplomowe programu realizowanego wg standardów z 2002 r. to egzaminy z 5 przedmiotów: Chirurgia i anestezjologia, Choroby wewnętrzne, Epizootiologia, Rozród zwierząt, Higiena żywności i przetwórstwa spożywczego.

Egzaminy tzw. dyplomowe programu realizowanego wg standardów od 2007 r. to egzaminy z 10 przedmiotów: Higiena produktów pochodzenia zwierzęcego, Higiena zwierząt rzeźnych i mięsa, Choroby zwierząt gospodarskich, Choroby koni, Choroby psów i kotów, Choroby ptaków, Staż kliniczny – choroby zwierząt gospodarskich, Staż kliniczny – choroby koni, Staż kliniczny – choroby psów i kotów, Staż kliniczny – choroby ptaków.

Absolwentom, którzy otrzymują ocenę na dyplomie 4,5 i powyżej Rada Wydziału w drodze uchwały zatwierdza załącznik „Dyplom z wyróżnieniem”.

3. MONITOROWANIE WYKORZYSTANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA NA RYNKU PRACY.

Biuro Karier Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu wchodzi w skład Samodzielnej Sekcji ds. Innowacji i Promocji Absolwentów, zostało utworzone zarządzeniem nr 27/2007 Rektora z dnia 13 marca 2007 roku.

Z pomocy biura korzystają:

- studenci i absolwenci, którzy chcą uzyskać poradę zawodową i informację o rynku pracy;
- pracodawcy poszukujący najodpowiedniejszych kandydatów na wolne miejsca pracy.

Głównym celem działalności biura jest służenie bezpłatną pomocą:

- pomoc w wyborze drogi rozwoju zawodowego;
- pomoc w przygotowaniu się do wejścia na rynek pracy;
- pomoc w znalezieniu pracy odpowiadającej wykształceniu i aspiracjom.

Wytyczone cele realizowane są poprzez:

- doradztwo zawodowe;
- organizację i prowadzenie warsztatów szkoleniowych;
- organizację prezentacji pracodawców na uczelni;
- tworzenie i aktualizowanie baz danych: ofert pracy, staży itd.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej opracował również własne systemy wspierania karier zawodowych absolwentów. W latach 2002 – 2009 na Wydziale organizowana była coroczna Giełda Pracy Lekarzy Weterynarii. Pracownicy Wydziału aktywnie uczestniczą w pracach samorządu lekarsko – weterynaryjnego. W porozumieniu i we współpracy z Dolnośląską Izbą Lekarsko – Weterynaryjną we Wrocławiu organizowane są cykliczne szkolenia dla lekarzy weterynarii prywatnej praktyki z zakresu nowoczesnych procedur diagnostycznych, leczniczych i profilaktycznych. Kontakt pracowników naukowo – dydaktycznych z praktyką lekarsko – weterynaryjną wpływa również na modyfikowanie programów dydaktycznych i ich dostosowanie do wymagań rynku, czego przykładem było wypracowanie w 2007 roku nowego standardu nauczania opartego o nauczanie gatunkowe. W przyszłości niezbędne będzie ciągłe analizowanie treści i metod kształcenia tak, aby nadążały one za osiągnięciami naukowymi w dziedzinie nauk weterynaryjnych. Tak zwany profil absolwenta kierunku „weterynaria”, zakres jego wiedzy, umiejętności i kompetencji będzie ulegał zmianie, być może konieczna będzie większa specjalizacja już na poziomie studiów, a nie dopiero w kształceniu podyplomowym czy specjalizacyjnym.

Niemniej istotni w określaniu i weryfikacji efektów kształcenia są interesariusze wewnętrzni, przede wszystkim studenci kierunku „weterynaria”.

Dziekan organizuje spotkania z każdym rokiem studiów oraz regularnie dwa razy w semestrze z przedstawicielami Samorządu Studenckiego z poszczególnych lat studiów, podczas których studenci mają możliwość zgłaszania uwag dotyczących programu studiów, planów zajęć dydaktycznych czy też samego procesu kształcenia. Przedstawiciele Samorządu Studenckiego są członkami wszystkich komisji wydziałowych i uczelnianych, w których kompetencjach są sprawy dydaktyczne, materialne, socjalne i dyscyplinarne studentów. Regulaminy, szczegółowe opisy kierunków studiów, programów nauczania, form i metod ich realizacji upublicznione są poprzez stronę Uczelni i stronę domową Wydziału.